

[Finansministeren]

Jeg undrer mig lidt over, at både hr. Lykke-toft og hr. Jes Lunde taler om 300.000 arbejdsløse; det er jo ren demagogi. Det er slemt nok, at vi har i størrelsesordenen 260.000 arbejdsløse på årsbasis, når vi sæsonkorrigerer; det er slemt nok, men man behøver ikke at overdrive det.

Men så skal man jo passe på, når man snakker om disse 300.000, som hr. Lykke-toft gjorde, og som altså kun er 260.000. Det er faktisk ikke folk, der bare står til rådighed for at kunne tage alle mulige job. Det er ca. 750.000 mennesker, som i gennemsnit er ledige en tredjedel af året; i de to tredjedele af året er de i gennemsnit allerede ude på arbejdsmarkedet, og derfor kan man overhovedet ikke snakke om dem som én stor arbejdskraftreserve, der står til rådighed for en hel masse ny produktion og beskæftigelse.

Det så vi også tydeligt i 1986-87, hvor vi havde store flaskehalsproblemer, selv om vi havde en gennemsnitlig ledighed på 220.000. Det vil sige, at hvis man vil forberede sig på et nyt opsving i produktion og beskæftigelse, og hvis man vil forhindre, at vi får flaskehalsproblemer, lige så snart vi kommer bare en lille smule hen i det opsving, så skal vi altså begynde at forberede nedtrapningen af den offentlige sektor og forberede, at de offentligt ansatte, der bliver faset ud, bliver omskolet og efteruddannet, sådan at de står til rådighed for den private sektor, inden der er et behov, som resulterer i flaskehalsproblemer, som kan slå det økonomiske opsving i stykker.

Det er altså forudseende politik, både af hensyn til samfundsøkonomien og af hensyn til de offentligt ansatte, som skal afskediges, eller som går af ved naturlig afgang, at man begynder at forberede sig på den vækstperiode, som vi er på vej ind i.

Hr. Jes Lunde var inde på, om vi kunne få en saglig diskussion om joint ventures og lignende.

Hvis vi nu tager lufthavnen, lægger vi jo op til, at det skal være en kombination af offentlige og private interesser. I første omgang bliver det et statsligt aktieselskab, senere bliver der 25 pct. private aktionærer; det bliver altså en blandingsevirkning mellem det offentlige og det private. Det mener vi egentlig at vi er åbne og fordomsfrie over for.

Jeg minder også om, at det er under de borgerlige regeringer her i 1980'erne, at der er lavet en række nye muligheder for, at offentlige virksomheder specielt i forbindelse med systemeksport kan gå ind i samarbejde med private virksomheder med henblik på at eksportere nogle af de gode danske systemer.

Hr. Jes Lunde var inde på spørgsmålet om voksenuddannelse. Det er en stor og vigtig debat, næsten for stor til at tage her, men jeg vil godt sige, at i forbindelse med nedtrapningen af den offentlige sektor er det en del af god offentlig personalepolitik, at man hjælper de offentligt ansatte, som skal ud af den offentlige sektor, med omskoling, med jobsøgning osv. Det er en del af god langsigtet personalepolitik, og det påtager vi os gerne forpligtelser for.

Hr. Behnke kunne ikke rigtig finde sig til rette i det kapitalistiske system, for hr. Behnke syntes ikke rigtig, vi skulle have sådan nogle skilte på væggen. Hr. Behnke flyver formodentlig somme tider med SAS. Hvis man nu kigger ikke bare i døren, når man går ind ad den, men lige til højre for døren, vil man se, at der på hvert eneste SAS-fly står, hvilken belønning SAS sidst har fået i en eller anden international bedømmelse af, hvem der er det bedste luftfartsselskab, hvem der er det mest præcise luftfartsselskab, hvem der har det personale, der er mest serviceminded. Her har man altså valgt at lave sådan et lille skilt af hensyn til passagererne, men da også af hensyn til personalets stolthed, for selvfølgelig betyder personalets stolthed noget.

Jeg er enig med hr. Behnke i, at kroner betyder noget. Det står der egentlig også i redegørelsen. Der står i afsnittet »Initiativer«:

»Finansministeriet vil tage initiativ til en leder- og lønpolitik, der gennem en øget individuel lønfastsættelse belønner opnåelse af resultater og kvalitet.«

Vi anerkender altså, at kroner betyder noget, men det er altså for gammeldags at tro, at kroner er det hele.

Jeg har været leder i det private erhvervsliv. Det var da afgørende for os, at vore medarbejdere var stolte af at arbejde i den virksomhed, de var ansat på, og selv om de måske ikke smøgede ærmerne ekstra op lige dagen efter, at man havde fået en eller anden regnskabspris, var det almindelige indtryk af, at dette er en god, velrenommeret virksomhed, som udfører gode, nyt-